

zkušenosti nápady inspirace projekty záměry lekce příklady

## V Základní škole Mohylová si umějí vybrat inovativní metody výuky

Jsou školy, které na vás hned u vchodu zapůsobí svou příjemnou atmosférou. Většinou se pak ukáže, že mají spokojené žáky, přívětivé učitele a podporující rodiče. Právě taková je Základní škola Mohylová v Praze 13. Zabývají se v ní řadou inspirativních aktivit a na ně jsem se ptala ředitelky školy Marty Štychové.

Právě jsme absolvovali projekt Písmo, který jsme realizovali ve čtrnácti samostatných dílnách. Žáci si vybírali již týden předem jednotlivá stanoviště. Každé dítě se zapsalo na čtyři, a ta v den konání projektu během dopoledne navštívilo. Prvně se zapisovali prvňáci a pátáci, protože pátáci mají nad prvňáky patronát a chodili tedy spolu. Jednotlivá stanoviště nabízela různé činnosti: od kaligrafie, japonského písma, Morseovy abecedy, až po Braillovo písmo a aktivitu vaříme s písmeny, kde se žáci učili poznávat méně známé druhy ovoce a zeleniny, vyráběli ovocný salát a koktejl," popisuje M. Štychová.

Zajímalo mě, proč se zaměřili právě na písmo. „Máme každý rok čtyři projektové dny a o jejich tématu v učitelském sboru hlasujeme. Tentokrát jsem prosazovala finanční gra-



motnost, ale ostatní mě přehlasovali. Myslím, že téma písmo je u nás tolik žhavé proto, že právě vyvrcholily debaty a rozhodování, zda učit prvňáky psát vázaným písmem, nebo používat Comenia Script.“

A jaké písmo tedy v Mohylové zvítězilo? „Ustálili jsme se na vázaném písmu a bylo to docela jednoznačné rozhodnutí," říká ředitelka a pokračuje: „Když se před pár lety

písmo Comenia Script objevilo, neskočili jsme na tuto novinku hned. V té době jsme začínali s genetickou metodou čtení a Hejného matematikou, to nás zaměstnalo, pohltilo, takže jsme na nové písmo nereagovali. Během dvou let jsme navštívili mnoho osvětových přednášek, jak vázané písmo funguje s tvořivostí dětí a jemnou motorikou, získali jsme nadhled a po důkladném

zvážení pro a proti jsme se rozhodli ponechat dětem písmo vázané. Myslím, že to naše děti zvládnou bez problémů.“

Genetickou metodu čtení učí v Mohylové čtvrtým rokem. Hejného matematiku zavedli už před šesti lety, byli dokonce v pilotním projektu. „Učili jsme ji v jedné třídě a v paralelní třídě zachovali klasickou výuku matematiky. Průběžně jsme děti testovali a už ve třetí třídě nám vyšlo, že děti učené Hejného metodou jsou výrazně jiné. V páté třídě už byly tyto děti výrazně lepší než druhá srovnávací třída a navíc je matematika neskutečně baví. Jedinou obavou, která provází toto jiné učení, je ta, jak budou děti zvládat matematiku v klasické výuce na druhém stupni. Ale podle informací, které se ke mně dostaly, děti problémy nemají," pochvaluje si inovativní učení M. Štychová.

Zlata ŠTÁSTKOVÁ

## Žáci základní školy v Bohumíně ožívají tradiční místní kroje

V soutěži o titul Zlatého Ámose se každoročně dozvídáme o zajímavostech ze života škol celé republiky. Květuše Mlynkecová, účastnice letošního semifinále ankety, zaujala vyprávěním o tom, jak u nich v Základní škole Dr. E. Beneše v Bohumíně obnovili s žáky tradiční místní kroje.

Přibližně desítkou šikovných žen z etnografického klubu občanského sdružení Maryška v Bohumíně v čele s Alenou Krobotovou se rozhodla ušít kroje nejen pro sebe, ale také pro děti. Na začátku roku 2012 padla volba na žáky z tehdejší 3. B Základní školy Dr. E. Beneše v Bohumíně. Asi také proto, že jejich třídní učitelka Květuše Mlynkecová pracovala v občanském sdružení Maryška a měla proto ke krojům a hledání tradic a kořenů v minulosti blízko.

„Bohumínský kroj patří do skupiny staršího typu krojů ratibořských. Jedná se o městský kroj. Vyloženě dětský kroj neexistuje, je to obdoba kroje dospělého. Naše kroje byly pomalu odkládány už před více než 200 lety, k čemuž přispěla složitá a překotně se měnící

politická situace tehdejší doby a také to, že naše městečko se nacházelo v oblasti frekventovaných cest a nastupujícího průmyslu," popisuje historii K. Mlynkecová.

Švadleny z etnografického klubu vzaly dětem míry a pustily se do šití. Když už byly kroje ušity, mohly děti s učitelkami zkusit program na vystoupení pro veřejnost. Začaly se nacvičovat slezské písně a tance. Základ souboru tvořilo devět děvčát a sedm chlapců. Velkou výhodou tohoto souboru je, že má dvě výborné zpěvačky, Mayu Grymovou, která se účastní různých pěveckých soutěží, a Kristýnu Královou, takže soubor se obejde bez reproduované hudby.

Děti mají za sebou už mnoho slavnostních vystou-

pení: tančily a zpívaly na oslavě 100 let založení školy, vystupovaly v Senior klubu, vítaly delegaci u příležitosti příjezdu nového vlaku Elephant City, zkrátka se objevily všude tam, kde mohly předvést místní tradici. Dnes už děti, žáci 5. třídy,

z krojů pomalu vyrostly. Kroje přeberou jejich nástupci, ale původní členové souboru svoji činnost jistě neskončí. Příjemnějším pomohou předávat zkušenosti dalším dětem a třeba se dočkají dospělých krojů.

sta

